

[Else Theill Sørensen]

væk knap 1,50 kr.s forskel på prisen på 1 l super i Danmark og i Tyskland, men både Frankrig, Holland og Belgien ligger på niveau med Danmark, og de nordiske lande ligger langt over.

Anderledes forholder det sig med fyringsolien; her er vores afgifter klart i top.

Den førerposition fik vi, som det også har været nævnt flere gange, i 1986, da de blev forhøjet drastisk i forbindelse med et fald i råolieprisen. Dengang var afgiften ganske rigtigt, som det også har været nævnt, tænkt som et middel til at stabilisere priserne, foruden at den skulle være forbrugsbegrænsende.

Det er da også rigtigt, at argumentet ikke var, at der skulle flere penge i kassen, for dem havde man ikke disponeret med skulle ind. Nu er det faktisk sådan, at sådanne indtægter, som står der, er der disponeret efter. De er ikke samlet sammen i en særlig kasse for det tilfældes skyld, at man en dag skulle få brug for dem. Det var dejligt, hvis vi havde det sådan.

Så uanset hvordan man vender og drejer det, hvis en afgift skal sættes ned – i dette tilfælde energifgifterne – skal de danske borgere på anden måde betale de offentlige udgifter, som vi ikke rigtig har held med at få sat ned.

Der blev dengang også lavet en aftale om at regulere afgifterne, når råoliepriserne ændrede sig meget. Den aftale er ophævet, men det forhindrer ikke, at man kan se på, hvordan prisen for fyringsolie har udviklet sig siden.

I 1986 var prisen på 1.000 l fyringsolie 3.939 kr., og hvis vi regulerer det med nettoprisindekset, svarer det til 4.700 kr. i dag. Det er omtrent det niveau, prisen ligger på. I går eller i forgårs lå den lidt over, og i dag ligger den lidt under. Det er nemlig i virkeligheden meget svært at følge med i, hvad 1.000 l fyringsolie koster, så hurtigt svinger priserne; det synes jeg også er et reelt problem for forbrugeren.

Jeg var forleden til et møde i en efterlønsklub i Skive, og dér var der flere, der sagde til mig: Kan I da i hvert fald ikke finde ud af, at der er en eller anden gennemsnitspris over et stykke tid? For det er ikke til at holde ud, at det er så væsentligt, om vi køber det om tirsdagen eller om torsdagen.

Jeg synes, tanken var sympatisk, for jeg kan godt forstå, at det er svært. Men jeg sagde så til de folk: Det vil I sikkert synes er en god idé, så længe vi kunstigt holder prisen lidt under det, listeprisen ellers skulle have været, men vi skal

så være forberedte på det ramaskrig, der kommer, den dag vi i en længere periode holder prisen højere oppe, end den burde være. Så foreløbig er min konklusion, at det nok er klogest at følge de prisstigninger, som markedet nu engang giver.

Som sagt har jeg tidligere og for ikke så længe siden gjort rede for mit partis begrundelser for at fastholde et højt energifgiftsniveau. Jeg vil så her tilføje, at vi mener, at der ikke på det nuværende grundlag er basis for at ændre på energifgifterne, men vi vil naturligvis nøje følge udviklingen.

Jeg skal meddele, at Det Konservative Folkeparti stemmer imod dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg vil gerne sige til fru Else Theill Sørensen, at jeg som CD'er føler mig snydt. Da vi sad i regering i 1986, var det helt klart som en stabiliserende faktor, at vi var med til at gennemføre de energifgifter. Jeg er meget fascineret af her at høre en konservativ ordfører sige, at man godt kan indføre nogle afgifter med en bestemt begrundelse, men man ved jo, at pengene kommer ind i kassen, hvorefter de i løbet af nogle år ligesom bliver en del af det hele, og så betyder det ikke noget, at man pludselig bare kigger på det ud fra et finansielt synspunkt. Det synes jeg var meget fascinerende. Jeg vil sige, at det i alt fald ikke er på den måde, man fremmer politikernes omdømme i den offentlige debat.

Det, der egentlig fik mig herop, var fru Else Theill Sørensens påstand om, hvad der sivede ind og ud af mit hoved. Det kan der selvfølgelig være mange diskussioner om, og jeg er sikker på, at mange synes, at der er meget, der ikke siver ind. Men blandt det, der ikke siver ind, er, at der er så stor forskel på den konservative energipolitiske ordfører og regeringen. Nu gentager fru Else Theill Sørensen her, at den røde rapport er en embedsmandsrapport, som regeringen ikke står bag. Så må jeg, fru Else Theill Sørensen, citere fra Energiplan 2000 på side 86. Der står der:

»Udvalgets rapport danner efter regeringens opfattelse et godt udgangspunkt for at tage stilling til den fremtidige udformning af energifgifterne.

Regeringen stiler mod en omlægning af energifgiftssystemet . . .«